

OBSAH

ÚVODEM	9
I. INTERPRETACE VYPRÁVĚNÍ V KONTEXTU INTERPRETAČNÍCH TEORIÍ POSLEDNÍCH DESETILETÍ	19
I. 1. Úvod	19
I. 2. Historické kořeny interpretačního bádání: hermeneutická stopa	22
I. 3. Interpretační teorie a praxe v literárněvědných metodologiích 20. století	33
I. 3. 1. Interpretační teorie v rámci ruského formalismu: text jako produktor literárního významu	33
I. 3. 2. Pojetí interpretace v rámci „nové kritiky“: interpretace jako pozorné čtení	37
I. 3. 3. Strukturalistické pojetí interpretace: text a jeho subjekty v kontextu literárního vývoje	41
I. 3. 4. Hermeneutická teorie druhé poloviny 20. století: dynamický vztah horizontů	56
I. 3. 5. Interpretační metodologie směřující od textu ke kontextu: kontexty jako zdroje či limity významů	59
I. 3. 6. Interpretace odkazující od textu zpět k autorovi: autorský záměr jako interpretační filtr	75
I. 3. 7. Psychoanalyticky orientovaná interpretace: všechnu moc recipientovi	79
I. 3. 8. Interpretace v rámci recepční estetiky: hledání implikovaného vnímatele	84
I. 3. 9. Interpretace a utváření významu v rámci „interpretační komunity“	94
I. 3. 10. Interpretace v rámci sémiotických teorií: text jako partitura	97
I. 3. 11. Závěrem: soudobé koncepty teorie interpretace	116

II. VYPRÁVĚNÍ JAKO STRUKTURA, V NÍŽ SE ODEHRÁVÁ VÝZNAM: INTERPRETAČNÍ PŘÍSTUPY K VNITŘNÍ VÝSTAVBĚ VYPRÁVĚNÍ	120
II. 1. Úvod	120
II. 2. Vnitřní logika příběhu: text jako vyprávění	127
II. 2. 1. Signifikace: utváření významu v textu	127
II. 2. 2. Narativní text: princip soudržnosti narativu	127
II. 2. 3. Příběh jako interakce děje, postav a časoprostoru	135
II. 2. 4. Děj	149
II. 2. 5. Časoprostor	152
II. 2. 6. Postava	160
II. 2. 7. Vypravěč jako tematizátor diskursivního pozadí	163
II. 3. Diskursivnost a textovost: vyprávění jako text	165
II. 3. 1. Pojem textu	165
II. 3. 2. Textovost a narativita	172
III. INTERPRETACE VYPRÁVĚNÍ Z HLEDISKA JEHO REFERENCE	179
III. 1. Úvod	179
III. 2. Reference ve smyslu odkazování k aktuálnímu světu	183
III. 2. 1. Re-prezentace jako typ reference	183
III. 2. 2. Interpretační uvažování jako výsledek sporu o referent	186
III. 2. 3. Interpretace reference na základě konceptů mimésis ...	189
III. 2. 4. Mimotextová reference v teorii korespondence a pravdivostních podmínek	195
III. 2. 5. Pragmatický přístup k referenci: kategorie referentu ...	202
III. 2. 6. Strukturální sémantika: zdůraznění koherence namísto mimésis a referentu	216
III. 2. 7. Radikální eliminace referentu i označovaného	228
III. 2. 8. Problém konkrétních popisů, jedinečných (vlastních a místních) jmen a deiktických částic: problém jedinečné reference	231
III. 2. 9. Re-prezentace jako způsob utváření a fungování zobrazovaného světa	246
III. 3. Odkazování k žánru, k jiným textům a kulturním kódům: intertextová reference	248
III. 4. Odkazování k textem implikovaným subjektům	251
Autorská poznámka	266
Bibliografie	267
Petr A. Bílek: In Search of Interpretative Language: Toward a Modern Prose-Fiction Text	351
Jmenný rejstřík	355